

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 030835 20 Uvp
Sarajevo, 02.04.2020.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću apelacionog odijeljenja sastavljenom od sudija Mirsade Džindo, kao predsjednika vijeća, Zvezdane Antonović i Hilme Vučinića, kao članova vijeća, te Ivke Kafedžić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „VODOSKOK“ d.o.o. Tomislavgrad, kojeg zastupa punomoćnik Jerko Čilić, advokat iz Ljubuškog, ulica Hrvatskih branitelja 33, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-513-9/18 od 09.10.2018.godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, u upravnoj stvari javnih nabavki odlučujući o zahtjevu za preispitivanje sudske odluke-presude Vijeća za upravne sporove Suda Bosne i Hercegovine broj S1 3 U 030835 18 U od 04.02.2020.godine, u nejavnoj sjednici, održanoj dana 02.04.2020.godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Zahtjev za preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom vijeća za upravne sporove, broj i datum naveden u uvodu, odbijena je tužba tužitelja radi poništenja rješenja tuženog broj: JN2-01-07-1-513-9/18 od 09.10.2018. godine čijim stavom 1. dispozitiva je usvojena žalba tužitelja; stavom 2. poništena je tenderska dokumentacija i obavještenje o nabavci broj: 247-1-1-200-3-279/18, objavljeno na portalu javnih nabavki, stavom 3. je konstatovano da će se povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 7.500,00 KM, izvršiti na osnovu posebnog rješenja, stavom 4. je usvojen zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 280,80 KM, dok se u preostalom dijelu odbija kao neosnovan, te se stavom obavezuje ugovorni organ da žalitelju nadoknadi troškove žalbenog postupka u iznosu od 280,80 KM, u roku od 15 dana od dana izvršnosti rješenja

Protiv navedene presude vijeća za upravne sporove ovog suda tužitelj je blagovremeno podnio zahtjev za preispitivanje sudske odluke (u daljem tekstu zahtjev) zbog povrede Zakona Bosne i Hercegovine, povrede pravila postupka i povrede člana 13. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda,

sa prijedlogom da se zahtjev uvaži, pobijana presuda preinači ili da se ista ukine i vrati vijeću za upravne sporove na ponovni postupak i odlučivanje, te da mu se naknade troškovi postupka prema istaknutom troškovniku.

U obrazloženju zahtjeva ističe je bio dužan u smislu Zakona o javnim nabavkama člana 108. stav 1. a) uplatiti iznos od 7.500, 00 KM kao preduvjet za donošenje odluke po žalbi odnosno podnošenja iste. Ističe da je sud u obrazloženju pobijane presude pogrešno utvrdio da je odluka tužene donesena pravilnom primjenom materijalnog propisa, jer se ne radi o neprocjenjivom predmetu, te dodaje da je procijenjena vrijednost predmetne nabavke 2.700.000.00 KM bez PDV-a. Dalje ističe da su neprocjenjivi predmeti, oni predmeti u kojima se VPS ne može odrediti, a što ovdje nije slučaj jer je VPS određen i to žalbom, te tvrdi, da je u protivnom u skladu ZPP-u trebalo žalbu vratiti na uređenje pa onda utvrđivati procjenjivost predmeta, te da je sud u konkretnom slučaju bio dužan primijeniti član 12. AT u vezi sa članom 19. AT.

U odgovoru na zahtjev tužena je predložila se isti odbije. Ugovorni organ „Vodovod i kanalizacija“ d.o.o. Sarajevo u svojstvu zainteresiranog lica, iako uredno pozvan, nije dostavio odgovor na zahtjev.

Zahtjev za preispitivanje sudske odluke nije osnovan.

Po zaključku ovog apelacionog vijeća, pravilan je stav vijeća za upravne sporove kada je tužbu tužitelja, izjavljenu na stav 4. dispozitiva osporenog rješenja broj JN2-01-07-1-513-9/18 od 09.10.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, odbilo kao neosnovanu. Naime, tim stavom je uvažen zahtjev punomoćnika tužitelja za naknadu troškova zastupanja, odnosno sastava žalbe u iznosu od 280,80 KM, dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen kao neosnovan, te je obavezan ugovorni organ da tužitelju nadoknadi troškove u iznosu od 280,80 KM (stavom 5 dispozitiva), u skladu sa odredbama člana 18. stav 2. i 33. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata – u daljem tekstu AT („Službene novine FBiH“ broj 22/04 i 24/04).

Ovo iz razloga što je u upravnom postupku tužitelj uspio sa žalbom u cjelosti, jer je isti zahtijevao poništenje tenderske dokumentacije ugovornog organa „Vodovod i kanalizacija“ d.o.o. Sarajevo, u postupku javne nabavke vodovodne i daktilne cijevi, koju je tuženi osporenim rješenjem usvojio i zajedno sa obavještenjem o nabavci broj: 247-1-1-200-3-279/18 od 13.08.2018. godine, poništio, te usvojio zahtjev tužitelja za naknadu troškova za sastav žalbe u iznosu od 280,80 KM, dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen kao neosnovan. Imajući u vidu da je u žalbenom postupku zahtjev tužitelja i bio opredjeljen na poništenje rješenja, to je i po zaključku ovog apelacionog vijeća, pravilno zaključeno da se u konkretnom slučaju radi o neprocjenjivom predmetu, odnosno o predmetu u kome se ne može odrediti vrijednost, bez obzira što je, kako tužitelj ističe, poznata vrijednost spora, u kome su relevantne odredbe člana 18. stav 2. i 33. AT. U skladu sa navedenim članom, za podneske kojima se pokreće upravni postupak u neprocjenjivim predmetima, a kakav je i predmetni jer je bio usmjeren na poništenje rješenja, nagrada iznosi 80 bodova, a kako vrijednost boda iznosi 3 KM, to ukupno iznosi 240,00 KM, odnosno uvećano za iznos PDV-a iznosi 280,80 KM dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen kao

neosnovan. Tužitelj je u konkretnom postupku imao žalbu sa kojom je uspio u postupku i u odnosu na tu žalbu je ostvario pravo na naknadu za sastav žalbe u skladu sa važećom Tarifom.

Ovo apelaciono vijeće zaključuje da u konkretnom slučaju, prava tužitelja zagaranтована članom 13. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, nisu povrijeđena, iz razloga što je u skladu sa važećim Zakonom, tužitelju bilo omogućeno da uloži pravni lijek na prvostepeno rješenje ugovornog organa, te mu je omogućen pristup sudu, kroz podnošenje tužbe kojim je pokrenuo upravni spor, kao i podnošenjem predmetnog zahtjeva. Ovo vijeće napominje da će se na postupak pred Uredom za razmatranje žalbi, koji nije uređen odredbama Zakona o javnim nabavkama, primijeniti odredbe Zakona o upravnom postupku, a ne, kako pogrešno tužitelj tvrdi, odredbe Zakona o parničnom postupku. Osim toga, u okolnostima konkretnog slučaja, a kako je pravilno zaključilo i vijeće za upravne sporove, nema mjesta dodjeli troškova upravnog spora, obzirom da su tužba, kao i predmetni zahtjev, odbijeni.

S obzirom na iznijete razloge, apelaciono upravno vijeće nalazi da je pobijana presuda vijeća za upravne sporove pravilna i zakonita, a zahtjev tužitelja za njeno preispitivanje neosnovan, pa ga je odbilo primjenom člana 54. stav 1. Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine.

Zapisničar
Ivka Kafedžić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Mirsada Džindo

